

forsøg ikke at faa Deres Mandanter, den store Vælgerbefolkning, til stadig at tænke paa Elefanten. Faar De dem altid til at tænke paa Forskellen mellem disse Statens Arbejdere og det øvrige arbejdende Samfund, tænker Vælgerbefolkningen hele Tiden paa Elefanten, lykkes Dem nemlig aldrig at faa Tjenestemanden indsmeltet i det danske Samfund, og den Indsmeltning er alligevel det, som er vort fælles Formaal.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg havde for et Par Dage siden Lejlighed til her i Tinget at konstatere, at en Udtalelse af det ærede Medlem, som nu talte (Ivar Berendsen), en Udtalelse, i hvilken han beskyldte mig for at have givet urigtige Oplysninger, var fejlagtig. Det ærede Medlem maatte selv indrømme, at han havde talt om Forholdene i 1910 og ikke kendt dem, saaledes som de havde udviklet sig i 1911.

Det er med den største Beklagelse, at jeg atter i Aften henvender mig til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds for at konstatere, at han igen har fremsat Oplysninger, der enten er urigtige eller vildledende. Det ærede Medlem talte om Loven om urigtig Varebetegnelse og kaldte den en forfærdelig Lov. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af denne Lov; jeg tror ikke, den er noget Pragteksempel, men jeg mener dog at burde pege paa, at den er Resultatet af en Kommissions Overvejelser, at den har været ønsket af store Lag i Befolkningen, og at den her i Tinget er vedtaget med et ganske overvejende Flertal. Om denne Lov siger det ærede Medlem: Gud ske Lov, at jeg og mine Partifæller har sat os imod den. Det er mod dette Punkt, jeg vil vende mig; thi man har ikke Lov til at løbe fra et Ansvar, naar man ikke i Tide har udtalt sig klart og tydeligt. Jeg skal henvisse til Udvalgets Betænkning, der findes i Tillæg B. for 1911-12, Spalte 3267. Man vil der se, at *Udvalget* — altsaa ikke blot *et Flertal* — anbefaler Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i Folketinget. Det er ikke at sætte sig imod Forslaget. Og tager man den lille Efterskrift med, der er tilføjet af de ærede Medlemmer for Københavns 2den Valgkreds og Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), saa afkræfter den paa ingen Maade Udvalgets, altsaa ogsaa de Herrers egen Indstilling.

I almindelige Udtryk hedder det her, at man har ment, det vilde have været heldigere, om Lovforslaget havde ventet til næste Aar, idet det rimeligvis i saa Fald vilde være kommet sit Formaal nærmere. Men der staar ikke et Ord om, at man fraraader at stemme for Forslaget, og under Behandlingen her i Salen tier det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds fuldstændig stille. (*Ivar Berendsen:* Jeg var i London). Saa lader man sig remplacere, naar en Sag ligger en alvorligt paa Hjerte; det ærede Medlem, der talte paa det radikale Partis Vegne, nævnede ikke et Ord om, at man tilraadede at stemme imod Forslaget. Sluttelig ses det, at der ikke har været krævet Navneopraab, og at Lovforslaget blev vedtaget med 70 Stemmer mod 6. Ingen ved, hvem de 6 er. Jeg siger: Saa har man ikke Lov til nu at sige, at man har sat sig imod Lovforslaget.

Henrik Nielsen: Aftenmøder er jo ikke saa populære blandt ærede Medlemmer her i Tinget — naar man ser den lange Talerliste, forstaar man dog, at det har været nødvendigt for den højtærede Formand at ansætte Aftenmøde. Og naar man ved, at Interessen i særlig Grad knytter sig til Jomfrutaler, er det navnlig ikke morsomt at skulle tale om Aftenen for den, der har været her inde før. Jeg skal imidlertid bestræbe mig for i nogen Grad at give min Tale Karakter af en Jomfrutale, idet jeg skal begynde med at omtale nogle Forhold vedrørende Roskilde adelige Jomfrukloster. Dette er bygget 1670 af Admiral Niels Juels Enke og Berthe Skeel, Enke efter Niels Rosenkrantz til Skovlunde. Der er den Mærkværdighed ved Roskilde adelige Jomfrukloster, at det for det første ikke ligger i Roskilde, men i Himmelev Kommune med Grunden helt op til Hovedgaden i Roskilde By. Og dernæst den, at de adelige Jomfruer har været fritaget for Skat siden 12. Maj 1699 ifølge kgl. aabent Brev, hvori der staar, at samtlige Klosters Beboere er fritagne for al personlig Skat. Dette Forhold er der ikke ret mange, der finder megen Mening i, men det synes, som om Adelen har forstaaet at hytte sig til enhver Tid. De fleste af den mandlige Adel har privilegeret Valgret og har derigennem søgt at slippe saa let som muligt for Skat, og hvor Adelen ikke har kunnet faa privilegeret Valgret, har man helt fritaget den for Skat. Himmelev Sogneraad har stadig spejdet efter en Lejlighed til at